

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 301.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1845.)

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Εν από τα πολλά και άσυγχώρητα σφάλματα το όποιον έπραξε το ύπουργείον, κατά την αντιπολίτευσιν, είναι το όποιον έλαβε μέτρον το να περιποιηθῆ, να δώσῃ άρρον και να περιβάλῃ, καθόσον αι περιστάσεις του έτους μας συγχωρουν, τους πεινώντας άπόρους και γυμνιτεύοντας άτάκτους φουρτανελοφορους στρατιωτικούς μας, δια να τους ώσση άπο τόν τῆς πείνης και τῆς γυμνότητος θάνατον, και από τα κακουρήματα εις τα όποια ήθελον έξωκείλει υπό τῆς ανάγκης παρακινούμενοι. Άλλ' ήμεις οι θεωρούντες τα πράγματα τῆς πατρίδος μας από το πρίσμα όχι τῆς ιδιοτελείας και του φανατισμοῦ αλλά του γενικοῦ συμφεροντος, θεωρούμεν το μέτρον τούτο τῆς έξουσίας ως συνετόν, δίκαιον, φιλόανθρωπον και εθνικόν ένταυτῷ, δια τούτους λόγους τους όποιους επιχειρούμεν να εκθέσωμεν.

Οι άνθρωποι αυτοί ένασχολούμενοι εις τα δίπλα, οι μὲν λιβόντες αυτὰ εἰς αρχῆς τοῦ έρωῦ υπέρ τῆς ανεξαρτησίας μας άγώνος και πρό αυτού, οι δὲ διαρκούντες αυτού, ώδὲ τέχνην τινα έδυνηθησαν να διδαχθῶσιν, οὐδ' έπιστήθευμα θύναται να εκπονησάσιν καταπιεζόμενοι δὲ υπό τῆς πείνης, τῆς γυμνότητος και τῆς ένδειας ή πρέπει ν' άποθάνωσιν ή θέλουν καταστῆ ανατιβήξῃσιν λόγω λησταί και κακούργοι, και περιφερόμενοι εις τὰς έπαρχίας, θέλουν άνησυχῆ τους ήσυχους πολίτας, γεωργούς, έμπορους, βιομηχάνους, πάσης δηλαδή τάξεως ανθρώπους, οὐχ ήστων δὲ και τὴν έξουσίαν, τῆς όποιας και τὴν προσήν θέλουν έπασχολῆ, αναγκάζομενης άκαταπαύστως να λαμβάνη μέτρα προς καταδίωξίν των, και δαπανών οὐ μικρῶν θέλουν γίνεσθαι αιτιοι. Άλλ' εκτός τούτου δὲν είναι άρχῆς δίκαιον και φιλόανθρωπον ένταυτῷ έργον να ληφῆ ή όποσδήποτε πρόβια υπέρ των συναδελφών μας αυτών, ή μήπως δὲν είναι άπονοίας και ένταυτῷ έσχαίτης άγνωμοσύνης και άπανθρωπίας έργον, άγύεται μὲν και τυχοδιώκται να θυζάνωσι το αίμα και να πίνωσι τὸν ιδρώτα του δυστυχούς Έλληνικοῦ λαοῦ, να έγκαταλείψωμεν δὲ άπεριθάλπτους, άπροστατευτους και εις τὴν διακρίσιν τῆς σκληρῆς τύχης των άνδρας, εἰς τὴν διακρίσιν του εκχύσεως του αίματός των, και δια των άγώνων των έστερρώσαν τὴν άυτονομίαν μας και τὸν Βασιλικὸν θρόνον, δια ν' άποθάνωσι ή να κατασταθῶσιν λησται και κακούργοι, και έπομένως είτε να τους κλείσωμεν εις τὰ διαματήρια είτε να τους κατατομήσωμεν; Άλλ' ανεξαρτήτως τούτων, τα όποια δὲν έσκέφθησαν οι πλατυκόσκαλοι τῆς αντιπολίτευσεως, μήπως ή πατρίς μας, αν όχι δὲ άλλους λόγους, υπέρ τῆς εθνικῆς τουλάχιστον έξιοπρεπειας τῆς δὲν έχει ανάγκην από τους ίσχυρους και μαχησάτους βραχίονας των άνδρων αυτών, εἰς τὴν έστερρώσαν, το επανάλεγομεν, τὴν άυτονομίαν μας.

Η Τουρμαϊάδου, κύριος οἶθεν υπό τινος καταχθονίου πολιτικῆς ώθουμένη, πέμπει στρατόν εις τὰ μεθόρια μας; ήπι τῆ προσάσει ότι εμπνέει εις αυτὴν φόβους και ύποψιας ή διαγωγή τῆς Κυβερνήσεως μας, αρχισάσης μάλιστα πρό των ήμερῶν να λαμβάνη όπωσούν ήσυχίαν από τους έσωτερικούς θορύβους και τὰς ταραχὰς. Αν ο στρατός αυτός

είσβαλῃ εις τὰ μεθόρια, ποίους βραχίονας θέλωμεν αντίτάξει κατ' αυτού; Έπομένως και κίνδυνος ο πρηνικρός άυποτέθῃ ότι δὲν υπάρχει έντεῦθεν, δὲν είναι άρχῆς άγκυκη να πέμψωμεν και ήμεις εις τὰ μεθόρια μας, υπέρ τῆς εθνικῆς τουλάχιστον έξιοπρεπειας μας, άλλων στρατόν δια να επιτηρῆ τὰ του Οθωμανικοῦ στρατοῦ κινήματα; Ας άπάντησωσιν εις ταῦτα πάντα οι τῆς αντιπολίτευσεως θεσπῶται, οι όποιοι τα πάντα θεωροῦν, υπό το πρίσμα του μερικοῦ συμφεροντος και του φανατισμοῦ.

Ενῷ μὲ τα δλα τῆς διδει, εις έξυτην βαρύτητα και σημαντικότητα ή αντιπολίτευσις, και όσοις εκτός του κράτους εύρισκόμενος άναγινώσκει τὰ όργανα του περιοδικου τῆς τύπου, νομίζει ότι θέλει καταστρεψῆ το πᾶν, ήμεις ένθυμούμενοι ποῖος άναρχισμός υπήρχε και εις τὴν πρωτεύουσιν του Έλληνικοῦ κράτους και εις τὰς έπαρχίας εις άλλας περιστάσεις, οτε υπήρχεν αληθῆς και πραγματικῆ κατὰ τῆς έξουσίας αντιπολίτευσις, πληροφορούμενοι πανταχόθεν τὴν εις όθον το κράτος ύπαρχουσαν ήδη ήσυχίαν και ασφάλειαν, και γνωρίζοντες ότι όλος ο Έλληνικός κόσμος, κτηματίαι, γεωργοί, ποιμένες, διμῆχικοι και πάσης τάξεως άνθρωποι, είναι εύχαριστημένοι από τὴν ένεσ ώσαν των πραγμάτων μας κατάστασιν προσδοκούντες τὴν όσονούπω έντελῆ καθησύχασιν, σκάνομεν από τον γέλωτα όσάκις ακούωμεν ή άναγινώσκωμεν ότι οι άνήκοντες εις τὴν αντιπολίτευσιν νομίζουν εἰςτέ ότι κατὶ αξίειον, ένῷ όχι μόνον άπέθανον πολιτικῶς, αλλά και έτάφθησαν.

Έπρεπε πρό καιροῦ να συλλιγισθῶσιν οι άθλιοι ότι οι Έλληνες των 1845, δὲν είναι οι ίδιοι των 1832, και ότι τα παθήματα, ή πείρα και ο καιρός τους έδίδαξαν και προσεκτικοί να ήναι εις τὰς δολίαις εισηγήσεις των ανθρώπων του συμφεροντος, και τ' αληθῆ των συμφεροντα κάλλιστα να γνωρίζωσι, ή τελευταίον ότι δὲν άπορραίζουν να χύσωσιν πολύτιμον αίμα συμπολιτών και αδελφῶν, και να καθύσωσι τὰς οικίας των, τὰς όποιας μόλις ήδυνήθησαν ν' άνεγείρωσιν εκ των έρειπίων των, δια να εύχαριστήσωσι τὴν φιλαυτίαν και τὰς φιλεδικούς επιθυμίας ανθρώπων, οἵτινες δὲν έχουν να χάσωσι μηδὲν εις μίαν καταστροφήν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δια του εθνικοῦ άγροπολιού ο Όθων έφθασαν εις Αθηνών πάμπολλοι επιβάται, διευθυνόμενοι εις τὴν Τήνον δια να παρευρεθῶσιν εις τὴν συνήθη πανήγυριν τὴν τελουμένην αύριον. Μεταξύ των επιβατών αυτών συγκαταριθμείται και ο αξιότιμος Υποστράτηγος κύριος Τζανετάκης Γρηγοράκης, του όποιου ή παρουσία έπροξένησε πολλήν εύχαριστήσιν ένταυθα, διότι οι συμπλιτῆται μας, μετά των όποιων συνέζησε δέκα περίπου έτη, τὸν άγαποῦν και τὸν σέβονται δια τὴν καλοκζγαθίαν και τὰ λοιπά προτερήματά του.

Κατὰ τὰς όποιας έχομεν θετικῶς εκ των Αθηνῶν εἰδήσεις, ή Κυβέρνησις μας καθεκάστην παγιούται και ενισχυεται, ή δὲ αντιπολίτευσις εκτρέφῃ σχεδόν. Τα ύπό του ύπουργείου προαθέντα εις τὴν Βουλὴν νομοσχέδια, περι μεταρρυθμισεως του διοργανισμοῦ των ύπουργείων και περι νομαρχιῶν και άλλα, έγιναν δεκτά υπό τῆς Βουλῆς, δὲν μὲνει δὲ οὐδεμία άμφοδύλη θεσι ή Γερουσία ως σώμα συγκείμενον από άνδρας ένκρέτους και πατριώτας επιθυμούντας τὴν ήσυχίαν, τὴν ασφάλειαν και τὴν εθνικὴν εύημεσίαν, θέλει εγκρίνει τὰ νομοσχέδια ταῦτα, τα όποια όσονούπω θέλουν έπραγμοσθῆ.

Και εις τὴν πρωτεύουσάν μας και εις όλας τὰς έπαρχίας επικρατεῖ πάντοτε ή αυτῆ ήσυχία και ασφάλεια, και ως εκ τούτου το εμπόριόν μας το όποιον πρό πολλοῦ πάσχει ένεκα των πολιτικῶν περιπετειῶν και τῆς άβεβαιότητος, ήρχισεν ήδη να ένθρῶνεται όπωσούν και να έμψυχούται. Εἶθε να εγκρίνη ή Σ. Κυβερνησις τὴν περι καταργήσεως τῆς καθάρσεως αἵτησιν των κυρίων έμπορων μας; και να παραδεθῆ το μέτρον αυτό, το όποδον θέλει συντείνει μεγαλῶς, ως πολλάκις είπομεν, εις τὴν έκτασιν και ένάπτυξιν του εμπορίου.

Τὸ ὄρος των ελαιῶν.

Λέγεται, ότι και' αυτὰς έρχονται εκ Λαοδίου τρεῖς άνακαλιψάσι το μέρος, όπου ο συντάκτης τῆς Έλπίδος μετεμορφῶθη και από πένητος πλουστος έγενε. Πολλοι άισχυρίζονται, ότι ο θεουματουργός αυτός τύπος κείται εις το έν Σπάρτη ὄρος των ελαιῶν, άλλοι παλιν λέγουσιν, ότι ο ξελωτής τῆς Έλπίδος άνεκάλυψε τὸν φιλοσοφικόν λίθον έντός του ύπουργείου των Οικονομικῶν έργάζόμενος, και άλλοι άλλα λέγουσιν ήμεις δὲ δὲν δυνάμεθα να βεβαιώσωμεν τίποτε τούτο δὲ μόνον επιθυμούμεν να μάθωμεν, τίνι τρόπῳ δια μῆς έπλευτήσιν ο υἱός τῆς ήποφορβίας, ο υπέρ του και του συμφεροντος τα έμάτια του διαρρόγηνών. Να πιστεύσωμεν άρχῆς όσα λέγει ή κοινῆ γνώμη; ή μήπως ψεύδη είναι όλα τὰ λυγόμενα;

Οι νεοί συνδυασμοί.

Εἶναι αληθῆς, ότι ο συντηρητικὸς Μυροκοροδάτος και ο άναρχικός Ζωγράφος εις τὴν αυτὴν συνεμανδρίσθησαν μάνδραν, και ότι όλα του οίκου Ισραήλ τὰ άπυλωτότα πρώθια εις μίαν συλλέγουσι ποίμνην; ή τῆς φουστανέλας ή βασιλεία έθαυματούργησεν, εις έν τὰ διεστῶτα και εκ διαμέτρου εναντιὰ συνψύχασα; ή μήπως και τὰ Έλληνικά κόμματα ως οι πελέμοι πόλοι των μηχανητικῶν ραβδων κλίνουσι προς άλληλα και εις έν σημείον συνέρχονται; Αφες ίδωμεν τῆς νέας ταύτης λυκοφιλίας τ' άποτελέσματα. (εκ του Χρόνου)

Διεφημισθη σήμερα ένταυθα ότι άπεπιμήθησαν τῆς δημοσίου ύπηρεσίας οι κύριοι Δάρας και Δρόσος ο μὲν ήμέτερος Βουλευτής ο δὲ τῆς Τήνου υἱτινες πρό καιροῦ ώφειλον να γνωρίσωσιν ότι το λακτικῆν προς κέντρα είναι σκληρόν. Αν ή αντιπαλίτευσις εις τὴν όποιαν άμφοτεροι οι Βουλευταί οἱτοι άνήκουν ήθελον εἶσθαι εθνικῆ, ήθελον εἶσθαι και αυτοί αξιότιμοι διότι και με θυσίαν τῆς δημοσίας θέσεως των υπερασπίσθησαν τὰ εθνικά δικαιώματα; άλλ' υπάρχει το εναντίον, και ως εκ τούτου θέλει δοθῆ καλὸν παράδειγμα εις τους όμοίους των δια να γίνωσι φρονιμώτεροι.

Μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργείου ὑπῆρξε πάντοτε ἀμώμητος ἡ πρὸς τὴν Τουρκίαν πολιτικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Θεωροῦσα αὕτη τὰς περιστάσεις τοῦ τόπου, καὶ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ προσπαθῆσθαι μετὰ σταθερότητα εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν μεταξὺ τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας διατήρησιν εὐνοϊκῶν σχέσεων, ἤ-πὼν εἰλε κρινῆς εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς αὕτης δὲ ἡ εὐλακρυνεῖα τῆς προσέφερον ἀδιαφιλονεικίτους ἐγγυήσεις εἰς τὰ συμφέροντα τῆς εἰρήνης. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει δεῖ ἐσχάτως ἐληφθῆσαν δραστήρια μέτρα διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀσφάλεια τῶν μεθορίων, ἐνῶ ἐξ ἄλλου μέρους ἐξεσηκίτο ἀκατάπαυστος τις ἐνέργεια διὰ νὰ συγκρατηθῶσι, καθόσον ἀφορᾷ τὸ δημόσιον πνεῦμα, αἱ πολέμια κλίσεις μὴ τὴν συμβιβαστικὴν πολιτικὴν. Ὑπὸ τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον ἀπέκτησεν ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα τὴν ἐγκαθίδρυσιν δύο προξενείων, τοῦ μὲν ἐν Σύρῳ τοῦ δὲ ἐν Βονιτζῆ, καὶ ἂν ἡμεῖθ καλῶς πληροφορημένοι, μετ' ὀλίγον θέλει λάβει τὴν περὶ ἐγκαταστάσεως ἁδριαν (exequatur) διὰ πολλοὺς ἄλλους προξενικὰς πράκτορας, ἐξ ὧν εἰς θέλει ἐδρεύει ἐν Λαμία· τὸ γεγονός δὲ τοῦτο εἶναι σημαντικὸν δι' ὅσον τινὰ ἡξυρῆς πρὸς εἶναι ἡ ἀποστολὴ ἐνὸς Ὀθωμανικοῦ προξένου ἐν τῇ Ἑλλάδι· ἀποδεικνύει τοῦλάχιστον ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον δὲν ζητεῖ νὰ περικυκλωθῆται ἀπὸ μυστηρίων, οὐδὲ φοβῆται τὸν ἐλιγχνὸν τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν διαγωγῆς του. Ἐπὶ τέλος εἰς ὅλας τὰς διαπραγματεύσεις, αἰτίνας ἔλαβον χώραν μετὰ τὴν 4/16 Αὐγούστου ἐπροσφῆθη καὶ εἰς θυσίας ἔτοιμος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δι' ἣν ἀποδείξῃ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν καὶ εἰς τὰ μυστικοσυμβούλια τῆς Εὐρώπης, δεῖ ἠδύνατο νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς τοὺς εἰρηκίτους σκοπούς τῆς, καὶ εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν μέσων τὰ ὅποια ἔχει διὰ νὰ τοὺς πραγματοποιήσῃ· ὁ δὲ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θραβεύσας τὸν κύριον Μουσοῦρην μετὰ τὸν ὑψηλὸν

τὴν πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Σουλτάνου ὑπέληψιν του, νὰ δώσῃ ταυτογρίως νέον δαῖμα τῶν αἰσθημάτων σου, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῶσι σχέσεις καλῆς γειτονίας μετὰ τὸν δύο ἐπικρατιῶν. Ὅλα δὲ τὰ γεγονότα ταῦτα, σύμφωνα μετὰ τὰ προηγούμενα τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Μυστικοσυμβουλίου, ἐπιστῶν καὶ τοὺς πλέον δυσπίστους. Εἰς διαφόρους περιστάσεις τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος στηριζόμενα εἰς τὰς διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἐντελοῦς εὐαρκεσίας τὰς ἐποικίας καὶ ὁ κύριος Μουσοῦρης ἐβίβη, διεκήρυξαν τὴν εὐχαρίστησιν τῶν αὐτῶν τῶν, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν εἰς τὴν συνετην τοῦ ὑπουργείου διαγωγῆν. Ἐντεῦθεν ἐπίστευσεν ἕκαστος δεῖ μὴ παρεκτερομένης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν γραμμὴν τὴν ὅποιαν ἡ ἰδία ἐνεχράζει, δὲν ἰδύνατο νὰ γεννηθῇ τοῦ λοιποῦ πρόσκομμα εἰς τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐξακολούθησιν ἀμεθίας εὐμενίας, τῆς ὁποίας πολλὰκις ἐξεφράσαμεν τὴν ἐπιθυμίαν. Πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἐπεβίβη λωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν, καὶ ἐμπνεόμενοι, ὑπὲρ τὸ δέον ἴσως, ἀπὸ τὴν σύνεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἰθυιάσαμεν πρὸς καιρὸν μέχρι τινὸς τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, μὴ ἀπαντήσαντες εἰς πολλὰ ἐγγράφα, πολέμια ἐπίστε καὶ διτμηνὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος δημοσευόμενα ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν τύπον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ τοῦ Σουλτάνου Κυβερνήσις ἐξεκεί λογικισίαν ἀπεριόριστον. Δὲν λυπούμεθα διὰ ταῦτα, καυχώμεθα ἀπερνεύσας δεῖτε εὐρέθημεν σύμμαχοι μετὰ τὰς φρονήσεις καὶ ὑπομονητικὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου. Πιστεύομεν πάντοτε δεῖ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ὑπάρχει μία μόνη λογικὴ θέσις ἡ τῆς μετριότητος καὶ τῆς φρονήσεως, ὥστε ὅλα αἰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ τύπου προκλήσεις δὲν θέλουν μᾶς περκαρῆσαι νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν θέσιν ταύτην καὶ θέλει ἔλθει ἡμέρα καὶ ἡ ἡ Τουρκία θέλει ἀναγκασθῆ νὰ μᾶς δικαιοῦσθαι, καὶ νὰ συνομολογήσῃ δεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶλλον παρὰ εἰς αὐτὴν

ἡξυρῶν νὰ ἐκτιμῆσθαι πρεπόντως καὶ τὰ συμφέροντα τῆς εἰρήνης καὶ συμφορῆς, καὶ τὰ κτήνοια τὰ ὅποια ἐπιβίβη τὰ συμφέροντα ταῦτα. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ὁ καιρὸς οὗτος εἶναι μακρὰν εἰσέτι.

Ἄν πρέπη νὰ πιστεύσωμεν τὰς φήμας, αἱ ὅποιαι πρὸ τινῶν ἡμερῶν κυκλοφοροῦν ἐνταῦθα, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὄχι μόνον δὲν ἐκτιμῶν τὰς σημαντικὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πράξεις καὶ τὴν μετριότητα τῶν πρωτίτων ἐφημερίδων τῆς, ἀλλ' ἐνεργοῦν κατ' αὐτῆς εἰς τρόπον, ὅστις δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὴν πολιτικὴν, τὴν ὅποιαν ἡμεῖς θεωροῦμεν ὡς τὴν μὲνην δυναμένην νὰ ὤφρῃ λήσῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν. Λέγεται ὡς βέβαιον δεῖ ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα προφανέστατα ἐξέφρασεν εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα διὰ προφορικοῦ ὑπομνήματος τῆς, ἀπόλυτον ἐλλείψιν ἐμπιστοσύνης, καθόσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, εἰδοποιήσασα τὸ σῶμα αὐτὸ δεῖ γίνεται ἐτοιμασία στρατιωτικῆς κινήσεως εἰς τὰ μεθόρια μας, καὶ ταυτοχρόνως λέγεται δεῖ ἀπηγορευθῆ ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἡ εἰσὼς γωγῆ Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων· δεῖ δὲ τὸ Γαλλικὸν Ταχυδρομεῖον συμμορφωθῆν μετὰ ἀπόφασιν τῆς Πόρτας, παρὰ ὅσον εἰς τὴν ἐξουσίαν ὅλα τὰ φύλλα τὰ διὰ μέσου του πεμφθέντα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἀμφιβάλλομεν εἰς εἰς δεῖ τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰρητικῶν αὐτῶν, δεῖτε δὲν ὑπάρχει λόγος δυνάμιος νὰ περκαρῆσῃ τὴν Πόρταν ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὅποιαν ἄλλοτε ἐξέφραξε περὶ τῆς εὐλακρυνεῖας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ ὑπόμνημά τῆς εἶναι τοσούτον ἀκατάληπτον, καθόσον, ἂν πραγματικῶς θετικὰ γεγονότα ἰδύνατο νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτὴν φόβους, ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος εἰτε διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος, εἰτε διὰ τοῦ κυρίου Μουσοῦρη διαπραγμασίας ἐπισήμους καὶ θετικὰς, καὶ πληροφορίας αἱ ὅποια ἠδύνατο νὰ ἐξαφανίσωσιν ἀμέσως πάντα φόβον. Δὲν εἶναι ἄρα ἀπὸρίας ἀξίον, δεῖτε ἐνῶ χυθὲς ἀκόμη ἔλεγον δεῖ εἶναι ἐντελῶς εὐχαριστήμενοι διὰ τὸν δρόμον τοῦ ὑπουργείου, συμβαίνει σήμερον, δεῖτε χωρὶς νὰ γνωστοποιηθῶσιν εἰς αὐτὸ μηδὲν, ἐφραζοῦν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Εὐρωπαϊκῶν μυστικοσυμβουλιῶν φόβους, τρόμους καὶ δυσπιστίας; Δὲν εἶναι ὡσαύτως παράδοξον, δεῖτε δύο Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, καταχρῶμεναι τῆς ἐλευθερίας τὴν ὅποιαν ἀπολαμβάνει ὁ τύπος ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, γίνονται δογῶνα ἀνοήτου πλάνης ἐξημμένων τινῶν κεφαλῶν, νὰ ὑπέφρουν ὅλα αἱ Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας μέτρον τὸ ὅποιον δὲν νᾶρκει καμμίαν μεταξὺ αὐτῶν διάκρισιν; Δὲν διαφιλονεικοῦμεν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν κινῆν ἀφ' ὅσα δικαιοῦμετα ἀπολαμβάνουν αἱ ἀπόλυτοι κυβερνήσεις Κινῆν πράγμα δὲν δύναται νὰ τὴν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀπορροισῇ ὅπω ὀδήποτε καὶ νὰ λάβῃ ὅποιονδήποτε μέτρον ἠέλε θελήσει, οὐδὲ δύναται τις ν' ἀναμειχθῇ εἰς δεῖ πράττει ἡ δὲν πράττει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς. Ἄλλ' ἴταν αἱ ἀποφάσεις τῆς ἦναι φύσεως ὥστε νὰ ἐξασκῶσιν ἐπιβίβη ὅποιονδήποτε ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἀνήκει ἀδιοικονοικῆτως τὸ δικαίωμα τῆς μέρψεως ἡ τοῦ ἐπαίνου. Νομίζομεν λοιπὸν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δεῖ ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα ἤθελε πράξει ὡς καλὴ καὶ εὐλακρυνῆς σύμμαχος καὶ εὐμενῆς γείτων, ἂν πρὶν λάβῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μέτρα ἤθελε συνουσηθῆ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Δὲν πρέπει ἡ Τουρκία νὰ θεωρηθῇ πώποτε τὰ συμφέροντά τῆς ἐξ ὀλοκλήρου κερχωρισμένα ἀπὸ τὰ ἰδιὰ μας εἰς δεῖ τὴν ἐνεστώσαν περίπτωσιν δύναται νὰ βεβαιωθῇ, δεῖ τοιαύτη ἰδέα δύναται νὰ ἐπιβίβη εἰς αὐτὴν περιπλοκάς τὰς ὁποίας δὲν προσδέπει μὲν, ἀλλ' αἱ ὁποιαί εἶναι ἀνκώφευτοι. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῇ Τουρκίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, δὲν θέλομεν πρὸς τὸ παρὸν νὰ θεωρήσωμεν ὡς σπουδαῖον τοῦτο. Ἄς σκεφθῇ ἡ Πόρτα ἐπὶ τοῦ συνήθους λευτικῶ τοῦ Ἀμερλήπετου καὶ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐλπίζομεν δεῖ θέλει ὠφελῆθῃ ἀπὸ τὴν μακροθυμίαν τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλάς δίδει εἰς αὐτὴν τὸ παράδειγμα.

Μετ' ὀλίγον θέλομεν διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῆς διευθύνσεως τῶν Γαλλικῶν ταχυδρομείων, ἧς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἰδέσασιν νομίζομεν τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐνυπαρχούσας συνθήκας. Δὲν θέλομεν ἐνδιατρίψει ὡσαύτως εἰς τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον νομιμότητα τῶν αἰτιῶν, ἐνεκα τῶν ὁποίων διέταξεν ἡ Πόρτα νὰ πλησιάζωσιν τὰ στρατεύματα τῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μεθόρια, θέλομεν ὅμως τὴν ἀναγκάσει νὰ συνισθῶσιν, ἂν ἦναι δυνατόν, πόσον εἶναι ἀσυνετὸν τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον. Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβερνήσις δύναται κάλλιστα, χωρὶς ν' ἀνησυχῆσῃ οὐδεὶς, νὰ ἐνδυναμώσῃ ἂν θέλῃ τὰς φρουράς τῶν πόλεων τῆς εἰς τὰς ὁμορίας τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίας, καὶ εἰς αὐτὴν ἀνήκει νὰ ἐρωτήσῃ ἂν εἰς τὴν στιγμήν ταύτην ἀποχρώντως αἰτιολογῶνται αἱ δαπάναι εἰς τὰς ὁποίας τοιοῦτον μέτρον θέλει τὴν καταναγκάσει· ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀποστολὴν στρατιωτικοῦ σώματος εἰς τὰ μεθόρια, ἂς συλλογισθῇ καλῶς δεῖ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ, καὶ ἂς ἐνοήσῃ ὡσαύτως καλῶς, δεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ κινήσῃ μεγαλητέρας ἀπ' αὐτὴν παραχωρήσεις· τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον δὲν θέλει δυνῆθῃ εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἐπιβίβῃ σιωπὴν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, οὐδὲ ἡμεῖς τὸ συμβουλεύομεν νὰ καμῆ τοιαύτην θυσίαν, εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα δὲν ἔχει τὴν παραμικρὰν ἐπαινετὴν αἰτίαν νὰ κινήσῃ ἐπιβίβῃ, ἧς εἰς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τίνουσα νὰ ταπεινώσῃ τοὺς Ἕλληνας ἀπέναντι τῶν δυνάμεων τῆς Τουρκίας. Ἄς βίβῃ λοιπὸν ἡ Πόρτα βλεμματικῶς εἰς τὴν ἐνεστώσαν κατὰστασιν τῆς Ἀβανίας καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν τῆς, καὶ ἂς ἐρωτήσῃ ἐαυτὴν, ἂν, ἐνώπιον τοῦ συμφέροντος τῆς εἰρήνης τῆς Ἀνατολῆς, εἶναι φρόνιμον καὶ συγχωρημένον νὰ ἀντιπρατάξῃ Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ στρατεύματα.

(Ἐκ τοῦ Ἑλληνικ. Μηνύτορος).

Εἶδοποιήσις.

Τῶν ὑποφαινόμενων Νικολάου Ἐμμανουὴλ καὶ Χ. Φραγκούλη Καλουτῶ κατοικούντων ἐνταῦθα, καὶ Π. Σύνδικου ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ ἐνταῦθα Ἀναστασίου Χαλιῶ του ἐμπόρου.

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους δανεισταὶ τοῦ πτωχούσαντος Ἀναστασίου Χαλιῶ του ἐμπόρου κατοικούντος ἐνταῦθα, ἢ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπ' οὗ καταχωρηθῇ ἡ παρὸς μαρ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδοθεμένη ἐφημερίδα ὁ Ἐρμούπουλις αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου τῶν, διὰ νὰ δηλοποιήσωσιν ἐν τίνι δικαιοῦματι, καὶ ὁποίας ποσότητος εἶναι δανεισταὶ τοῦ πτωχούσαντος ἢ νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ τμηματος τῶν πρωτοδικῶν τα δανειτικὰ τῶν ἐγγράφα, λαμβάνοντες ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐπιλήθεισις τῶν δανείων, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 502. τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου.

Ὁ Κλητῆρ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Ν. Περδικάκης παργγέλλεται νὰ ἐνεργῆσῃ τὴν καταχώρησιν τῆς παρὸς μαρ εἰς τὴν ῥηθείσαν ἐφημερίδα, καὶ νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τοιχοκλήσεως ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 22 Μαρτίου 1845.
Οἱ Π. Σύνδικοι
Ν. Ἐμμανουὴλ
Χ. Φραγκούλης Καλουτῶς
Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Ἐρμούπολει αὐθημερὸν
ὁ Κλητῆρ
Ν. Περδικάκης

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αριθ. 4

Ό παρὰ τῷ Εἰρηνοδίκῳ Μήλῳ
Κλητῆρ δηλοποιεῖ δε.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 25. Αὐγούστου 1840. καὶ ὑπ' ἀριθ. 307. ἐκτελεστοῦ Συμβολαιογράφου Μήλου κυρίου Νικολάου Ταταράκη, περιεχθέντος δὲ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἡς ἐκτελέσεως τύπου κατὰ τὴν 10. Δεκεμβρίου 1843 καὶ δυνάμει τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κοινοποιήσεως ἐν τᾷξί πρὸς τὸν ὀφειλέτην Ἀντωνίου Βαμβούκη καθὼς καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης πληρεξουσιότητος παρὰ τῆς Κυρίας Κεράνας τοῦ ποτέ Μιχαὴλ Ἀνέστη, νῦν δὲ Νικολάου Ζητοιοπούλου δανειστρίας τοῦ ἰαυτέρῳ Ἀντωνίου Βαμβούκη δραχμὰς 335. — 25/00. ἐκτιθένται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ ἐξωθεν τοῦ Καφενείου τοῦ Σερπέρου Γ. Μαρκοῦτζη καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εἰρηνοδίκου Μήλου τὸ κατὰ τὴν Δισιν Παραπόρον ἀμπελίων ἡμερομνηθίων ὡς ἔγγιστα πέντε, πλησιέζον δυτικῶς μεθμοιον τοῦ Ἐμμανουὴλ Βαμβούκη καὶ μεσημβρινὰ μεθμοιον τοῦ Νικολάου Μιχ. Βαμβούκη ἐκτιμηθέν παρὰ τοῦ Δημοπαρέδρου Μήλου κυρίου Ν. Α. Ταταράκη διὰ δραχμὰς 80.

Δύο Ἀπλάγια κείμενα εἰς τοῦ Μιυρομούρη, ζευγαριές ὡς ἔγγιστα δύο μετ' ἐν ἐλαιόδενδρον, πλησιέζοντα δυτικοαρκτικὰ μετὸν Ἐμμανουὴλ Βαμβούκη, καὶ μεσημβρινὰ μεθμοισίαν ὄδον, ἐκτιμηθέντα παρὰ τοῦ ἰδίου Δημοπαρέδρου διὰ δραχ. 100.

Δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 965. 967. § 1. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημίων (ὡς περιεγράφησαν) ἀρχεται σήμερον καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν μετὰ τέσσαρας ἐβδομάδας προσεχῆ Κυριακὴν ἀφ' ἧς ἡμέρας καταχωρηθῆ ἢ παρῶσα εἰς δημόσιον τι εὐλλου ἐφημερίδος, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εἰρηνοδίκου Μήλου ἐξωθεν τοῦ Καφενείου τοῦ Σερπέρου Γ. Μαρκοῦτζη περὶ τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς μεσημβρίας, προφωνούτος τοῦ κήρυκος μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ ἀναφερόμενα κτήματα παραδίδονται ἀμέσως πρὸς τὸν τελευταῖον ὑπερβηματιστὴν ἀφοῦ γίνῃ ἢ προσήκουσα κατακυρωσις.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ἀφοῦ παρέλθουν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου συμφώνως μετὴν διατάξιν τοῦ ἀρθρου 974 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης δηλοποιήσεως μετὰ τῆς ἐκθεσεως τῆς κατασχέσεως θέλουν τοιχοκολληθῆ εἰς ὅλα τὰ συνήθη μέρη τῆς Κωμοπόλεως ταύτης, εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τούτο, ἔπειρα δὲ θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Σύρου.

Ἐν Μήλῳ τὴν 13. Ἰαννουαρίου 1845.
ὁ Κλητῆρ
Γ. Α. Ραπανάκης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.
αὐθήμερόν.

ὁ Κλητῆρ
Γ. Α. Ραπανάκης

Ἄριθ 3.

Ἐκθεσις
Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Ἰαννουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν Σάββατον ὥραν 11. Π. Μ. ἐν Μήλῳ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 12 τοῦ ἰσταμένου μηνὸς Ἰαννουαρίου Ε. Ε. πρὸς ἐμὲ δοθείσης πληρεξουσιότητος ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα κυρίας Κεράνας τοῦ ποτέ Μιχ. Ἀνέστη νῦν δὲ Ν. Ζητοιοπούλου, καὶ δυνάμει τῆς ἀπὸ τὴν 22. 10 ὀρίου 1843. ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κοινοποιήσεως ἐν τᾷξί πρὸς τὸν ὀφειλέτην Ἀντωνίου Βαμβούκη κάτοικον ἐνταῦθα, ὁ ὑποφαινόμενος Κλητῆρ τοῦ Εἰρηνοδίκου Μήλου Γ. Α. Ραπανάκης πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 25. Αὐγούστου 1840. καὶ ὑπ' ἀριθ. 307. ἐκτελεστοῦ Συμβολαιογράφου Εἰρηνοδίκου Μήλου κυρίου Ν. Ταταράκη παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πιρέδρον Μήλου Κ. Ν. Α. Ταταράκη μετῃθεν οὐτοπροσώπως μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἰδιὸν κτητὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀντωνίου Βαμβούκη κείμενον εἰς θείσιν Παρασπύρον ἡμερομνηθίων ὡς ἔγγιστα πέντε πλησιέζοντος δυτικοαρκτικὰ μεθμοιον τοῦ Ἐμμανουὴλ Βαμβούκη καὶ μεσημβρινὰ μεθμοιον τοῦ Νικολάου Μιχ. Βαμβούκη ἐκτιμηθέντα παρὰ τοῦ εἰρημίου Δημοπαρέδρου διὰ δραχ. 80. ἐπρόσφερον δὲ καὶ ἢ

Δύο Ἀπλάγια κείμενα εἰς θείσιν Μιυρομούρη ζευγαριές δύο μετ' ἐν ἐλαιόδενδρον πλησιέζοντα δυτικοαρκτικὰ μετὸν Ἐμμανουὴλ Βαμβούκη, καὶ μεσημβρινὰ μεθμοισίαν ὄδον, ἐκτιμηθέντα παρὰ τοῦ ἰδίου Δημοπαρέδρου διὰ δραχμὰς 100. ἐπρόσφερον δὲ καὶ ἢ καταδιώκουσα δανειστρίξ δραχ. 30.

Κατέσχον δὲ τὰ εἰρημίων κτήματα πρὸς ἀπαίτησιν δραχ. 335. 25. καὶ τῶν γενομένων τόκων καὶ ἐξόδων.

Πρὸς πίστωσιν συνέταξα τὴν παρούσαν τὴν ὁποῖαν ἀναγνώσας ὑκρινῶς ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Κ. Δημοπαρέδρου καὶ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος, ἀπόντων τοῦ τε ὀφειλέτου καὶ τῆς δανειστρίας.

Ἐν Μήλῳ τὴν 13. Ἰαννουαρίου 1845.
ὁ Δημοπαρέδρος
Ν. Α. Ταταράκης

ὁ Κλητῆρ
Γ. Α. Ραπανάκης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.
αὐθήμερόν

ὁ Κλητῆρ
Γ. Α. Ραπανάκης

Ἄριθ 431.

Εὐρετηρίου
Δευτέρα Δηλοποιήσεως

Ὁ Κλητῆρ τῆς περιφερείας τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Γεώργιος Ἀντωνιάδης δηλοποιεῖ δε.

Ὁ κατασχεθεὶς ἀγρὸς τῆς ὀφειλετρίας πρὸς

τὸν Νικόλαον Μ Μπαρότση Φλωρεντίας γένος Γρυμᾶλδη καὶ Συζύγου τοῦ Ἱερωνύμου Ι. Μπαρότση, καὶ περιγραφόμενος εἰς τὴν προσηγομένην παρὰ πόδας ἔκθεσιν, θέλει πλειστηριασθῆ τὴν πρώτην κυριακὴν ἢ ἑορτήν, ἢ τοὶ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἀπολλίου 1845 μετὰ παρέρευσιν ὀκτῶ ἐβδομάδων, καὶ νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς Σύρου, ἀρχομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν δεκάτην ὥραν πρὸ Μεσημβρίας, καὶ τελειωνόντος τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Νάξου ἢ τοῦ Παρέδρου αὐτοῦ, ἐμπροσθεν τοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Νάξου κείμενου Καφενείου τοῦ Ἀλεξίου Σέρβου.

Ἡ πρώτη προσφορὰ τοῦ ῥηθέντος ἀγροῦ θέλει εἶσθαι ἢ προσφερθεῖσα ἀπὸ τὸν Δανειστὴν Μπαρότση, δραχ. 2 000 δύο χιλιάδας, ἢ κατακύρωσις θέλει γίνῃ εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ σκηπανείου ἢ κώδωνος. Τὰ χρήματα ζητοῦνται ἐπὶ χεῖρας, καὶ ὁ ἀγρὸς οὗτος μεταδίδεται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες θέν νὰ γίνων ἀγορασταὶ ἢ πικρευθῶσι κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ νὰ προσφέρωσι τιμὴν.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης θέλουν κοινοποιηθῆ καὶ τοιχοκολληθῆ ἀνηκόντως κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐν Νάξῳ τὴν 29 Ἰαννουαρίου 1845
ὁ Κλητῆρ
Γ. Ἀντωνιάδης

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν αὐθήμερόν
ὁ Κλητῆρ
Γ. Ἀντωνιάδης

Ἄριθ. 430.

Ἐκθεσις
Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην τοῦ μηνὸς Ἰαννουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἡμέραν δευτέραν, ὥραν τρίτην Μ.Μ. ἐν Νάξῳ, ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῆς περιφερείας τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Γ. Ἀντωνιάδης, λαβὼν πληρεξουσιότητα παρὰ τοῦ Ν. Μ. Μπαρότση, κατοίκου καὶ κτηματίου Νάξου, χρονολογούμενην τῇ αὐτῇ ἡμερομηνία καὶ ἔτος ἔγγεγραμμένην ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ' 1607 τοῦ 1839. ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ' 2763 τοῦ 1841 ἔτους δανειστικῆς Συμβολαίου, κηρυγμένην ἐκτελεσθῆ καὶ ἐπικυρωμένην παρὰ τοῦ Παρέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ νὰ ἐκβάσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ να πληρωθῆ ἀπὸ τὴν ὀφειλέτην ἀν του Φλωρεντίας, τὸ γένος Γρυμᾶλδη ἢ σύζυγον τοῦ Ἱερωνύμου Ι. Μπαρότση κατοίκου Νάξου, δίστηλα τετρακόσια ἐβδομήκοντα ἐν καὶ ἡμίτω ἀριθ. 471 1/2 τόκους ἐξόδα καὶ λοιπὰ μέχρι ἐξορλήσεως τῶν. Ἀφοῦ ἐπαρτήρησα ὅτι ἐνηργήθησαν τὰ κατὰ Νόμον, καὶ ἀφοῦ ἐκοινοποιήθησαν τὰ ἐκτελεστὰ ἀπογραφα τῶν μνημονευθέντων Συμβολαίων καὶ ἐπιταγῆ πρὸς πληρωμὴν, ὡς ἀποδικνύονται ἀπὸ τὰ ἐπιδοτήρια τοῦ πύσαντος κλητῆρος Α. Παπαδοπούλου χρονολογούμενα τὴν τρίτην Ἀπριλίου 1844 καὶ ἢ ὀφειλέτριξ δὲν ἐπλήρωσεν εἰρηνικῶς τὸ χρέος τῆς. Δυνάμει θέν τῶν ἀνωτέρω Συμβολαίων καὶ τῆς δοθείσης μου πληρεξουσιό-

τητος, παραλαβών μετ' ἐμοῦ τὸν Δημάρχ. πάλιν
δρον τοῦ Δήμου Νάξου Στυλιανὸν Κούμουλον
μετὰ τοῦ ὁποίου μετέβημεν εἰς τὸν ἐνοπόθηκον
ἀγρὸν τῆς ὀφειλετρίας, τὸν κείμενον εἰς τὴν θέ-
σιν Λιβαδι τοῦ Δήμου Νάξου, ὀνομαζόμενον
Μεσόλια καὶ συνιστάμενον ὡς ἐγγιστα στρέμ-
ματα ὀκτώ ἀριθ. 8 γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατο-
λὰς μετὰ ἀγρὸν τοῦ Χατζῆ Μανόλη Καγιόφα,
κατὰ δυσμάς μετὰ Χρύσανθον Π. Συμπρίπα, κατ'
ἀρκτον μετὰ ἀγρὸν τῆς Μοῦνης ἢ Ἁγία Κυρια-
κῆ, καὶ κατὰ μεσημβρίαν μετὰ τῆς Μαρίας Συ-
ζύγου Ἀντωνίου Ἀγκωνάκη, διακεκριμένους ὁ
ἀγρὸς οὗτος ἀπὸ χάνδακα, ὁ ἀγρὸς οὗτος ἐκτι-
μήθη παρὰ τοῦ ρηθέντος Παρέδρου διὰ δραχ.
3,000 τρεῖς χιλιάδας, τὸν ὁποῖον κατέσχον
διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ πλειστηριασθῆ πρὸς
ἐξόφλησιν τοῦ ἀνωτέρω χρέους τόκων καὶ τῶν
γεννησομένων ἐξόδων μέχρι τῆς ἐξαφίσεως

Ὁ πλειστηριασμὸς αὐτοῦ θέλει γίνεαι ὀκτώ ἐ-
βδομάδας μετὰ τὴν κατάσχισιν ταύτην ἡσ' ἢ
τὴν πρώτην Ἀπριλίου 1845, (ἡμέραν Κυ-
ριακῆν.

Ἡ παροδοσὶς ἐκθεσίς ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς
ἐνώπιον τοῦ Δημ. Παρέδρου, τοῦ δανειστοῦ Νι.
Μ. Μπαρότση, ἀπούσης τῆς ὀφειλετρίας, ὑπο-
γράφεται παρὰ τοῦ Παρέδρου καὶ δανειστοῦ
καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Ἐν Νάξῳ τὴν 29. Ἰανουαρίου 1845
ὁ Δημαρχικὸς Παρέδρος Νάξου
Στυλιανὸς Κούμουλος
ὁ Δανειστὴς
Νικόλαος Μ Μπαρότσης
ὁ Κλητῆρ
Γ Ἀντωνιάδης
ὁ Κλητῆρ
Γ Ἀντωνιάδης

Δευτέρα

Δηλοποιήσις Πλειστηριασμοῦ.

Ἀριθ. 440.

Ὁ
Παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς
Κλητῆρ, δηλοποιεῖ δι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14941. καὶ
ὑπὸ χρονολογίαν τῆς εἰρημίας τοῦ 1843
ἔτους ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου γενομένου ἐνώπι-
ον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλειος Σύρου
Α. Δαυίδ, μετὰ τοῦ ἐν Σύρῳ κατοικοῦντος
Τ. Κ. Ράλλη δανειστοῦ πληρεξουσίου τῶν
ἐν Σμύρῃ ἀδελφῶν Μπατίτη καὶ Συντροφία
πληρεξουσίων τῶν ἐν Βεργίῳ Λοιζῆς Συμείων
Συζύγου τοῦ Βικιντίου Γερμῶν καὶ Μαρίας
Συμείων συζύγου τοῦ Αὐγουστίνου Φορκέτη
καὶ τοῦ Ἰακώβου Χ. Φραγκοπούλου ὀφειλέτου
δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 439. καὶ ὑπὸ χρονολο-
γίαν δύο Φεβρουαρίου Ε. Ε. ἐκθέσει ἀναγκα-
στικῆς κατασχίσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν πα-
ραγγελλίας τοῦ εἰρημένου Ράλλη, ἐκτίθεται

εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ ἐξωθεν
τῆς ἐμπορικῆς ἀποθήκης τοῦ Κ. Ἰωάννου Χρι-
στοδουλάκη καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Τρα-
γαίας, τὸ εἰς τὴν ἐπισυνημμένην ὑπ' ἀριθ. 439
καὶ ὑπὸ χθεσινήν ἡμερομηνίαν ἐκθεσί μου τῆς
ἀναγκαστικῆς κατασχίσεως περιγραφόμενον ἐ-
λαιογύριον τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Ι. Χ. Φραγ-
κοπούλου ὀνομαζόμενον τοῦ Παντάνη, πρὸς ἐξό-
φλησιν τοῦ εἰς τὸ ἀνωτέρω συμβόλαιον δια-
λαμβανομένου χρέους τοῦ διαληφθέντος Φραγ-
κοπούλου ἐκ δραχ. 4685 ἐκτὸς τῶν τόκων
καὶ ἐξόδων τῆς κατασχίσεως καὶ πλειστηρια-
σμοῦ συμφώνως μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν κοινοποιη-
θεῖσαν ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν, ἐκτιμηθέντος
τοῦ ἐλαιογυρίου τούτου παρὰ τοῦ προσληφθέν-
τος Δημαρχικοῦ Παρέδρου Ι. Λαμπαδάκη διὰ
δραχ. δώδεκα χιλιάδας ἀριθ. 12,000.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965 ἀριθ. 2. τῆς Πολι-
τικῆς Διοικήσεως, ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἐλαιομπε-
λώνος τούτου ἀρχεραὶ σήμερον καὶ θέλει τελειώ-
σει τὴν ὁδὸν Ἀπριλίου 1845 ἡμέραν Κυρια-
κῆν κηρυττόμενος παρὰ τινος Δημοσίου κήρυ-
κος ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας,
μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς Μεσημβρίας.

Πρώτη προσφορὰ προσδιρίζεται διὰ τὸ εἰ-
ρημένον κτήμα παρὰ τοῦ ἐπισπευδόντος τὸν
πλειστηριασμὸν δανειστοῦ δραχ. τέσσαρας
χιλιάδας

Ἡ πώλησις γίνεται μετὰ μετρητὰ ἐπὶ χείρας,
τὸ δὲ κατασχθέν ἐλαιογύριον μετὰ τοῦ ἀμπέ-
λου παραδίδεται ἀμέσως πρὸς τὸν ὑπερθεμα-
τιστὴν.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέ-
ροντα τὰ πλείονα ἴφου παρὲθουν τρία λεπτά
τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν δι-
δομένου σημείου διὰ σηκπανίου ἢ κώδωνος κα-
τὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ Ἐρμουπόλειου Συμβολαιο-
γράφου Διοικήσεως.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης μετὰ τῆς ἐκθέσε-
ως τῆς κατασχίσεως θέλουσιν τοιχοκολληθῆ εἰς τὰ
παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα μέρη, θέλει δημο-
σιευθῆ δις διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς τῆς Νῆ-
σου, Σύρου ἢ θέλει διακη.υχθῆ πύραγος δημο-
σίου Κήρυκος εἰς τὰ συνήθη δημόσια μέρη τοῦ
Δήμου Τραγαίας.

Ἐν Τραγαίᾳ τὴν 2. Φεβρουαρίου 1845
ὁ Κλητῆρ
Γ Ἀντωνιάδης
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐν Τραγαίᾳ αὐθημερὸν
ὁ Κλητῆρ
Γ Ἀντωνιάδης

Ἀριθ. 439
Ἐκθεσίς
Ἀναγκαστικῆς Κατασχίσεως

Σήμερον τὴν δευτέραν Φεβρουαρίου τοῦ χι-
λιοσιῶ δακαμισιοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμ-
πτου ἔτους ἡμέραν Παρασκευῆν ὥραν δεκά-
την πρὸ μεσημβρίας ἐν τῷ Δήμῳ Τραγαίας
τῆς Διοικήσεως Νάξου, ὁ ὑποφαινόμενος Κλη-
τῆρ τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδι-
κῶν Γεώργιος Ἀντωνιάδης, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ

ὑπ' ἀριθ. 14941 τοῦ 1843 ἐκτελεστοῦ Συμ-
βολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογρά-
φου Ἐρμουπόλειος Α. Δαυίδ καὶ κατὰ συνέπει-
αν παραγγελλίας τοῦ Γ. Κ. Ράλλη κατοικοῦ
Σύρου καὶ πληρεξουσίου τῶν ἐν Σμύρῃ ἀδελ-
φῶν Μπατίτη καὶ Συντροφία πληρε-
ξουσίων τῶν ἐν Βεργίῳ Λοιζῆς Συμ-
μείων Συζύγου τοῦ Αὐγουστίνου Φορκέτη, ἀ-
φοῦ παρετήρησα ὅτι ἐνηργήθησαν τὰ ὀριζόμε-
να παρὰ τῶν ἀδελφῶν 862 — 866. τῆς Πο-
λιτικῆς Διοικήσεως παρελθόντα μετ' ἐμοῦ τὸν
Δημαρχικὸν Παρέδρου τοῦ Δήμου Τραγαίας
Ἰωάννην Λαμπαδάκη, μετέβην εἰς τὸν ἐνοπό-
θηκον ἰδιόκτητον ἐλαιῶνα ἢ ἐλαιογύριον μετ' ἐ-
νόσ ἀμπέλου, κείμενον εἰς Νάξον εἰς τὸν δῆμον
Τραγαίας τοῦ Ἰακώβου Χ. Φραγκοπούλου
κατοικοῦ Νάξου ὀφειλέτου εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐν-
τολεῖς τοῦ Ράλλη διὰ δραχ. 4685. τόκων καὶ
ἐξόδων καὶ κατέσχον αὐτὸν ἀναγκαστικῶς πρὸς
ἐξόφλησιν τοῦ εἰρημένου χρέους ὡς ἐφεξῆς.

Ἐνα ἐλαιῶνα ἢ ἐλαιογύριον μετὰ μιᾶς ἀμπέ-
λου περιέχοντα ἐγγὺς μεγάλας 38. καὶ μικρὰς
τέσσαρας, μία ῥωδιά, 18 συκόδενδρα, 3 ἀχλα-
διές, 1. συρικιά, 7. ἀμυγδαλιές, ἕν λυνοστάσι-
ον καὶ μίαν ἀγροικίαν κείμενον εἰς Νάξον εἰς
τὸν δῆμον Τραγαίας, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνα-
τολὰς καὶ δυσμάς μετὰ τὸ ἐλαιογύριον τοῦ Παπ-
πᾶ Ἀθανασίου Κεστελιάνου, κατ' ἀρκτον μετὰ
δημόσιον δόμον, καὶ κατὰ μεσημβρίαν μετὰ ἐ-
λαιογύριον τοῦ Φραντζέσκου Συμπρίπα, ἔχει
ἕκτασιν γῆς στρεμμάτων τριάκοντα, ἀφοῦ ὁ-
θεν κατεσχέθη ὁ ἐλαιῶν οὗτος μετὰ τῆς ἀμπέ-
λου ἀμέσως ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ προσληφθέντος
παρέδρου διὰ δραχ. δώδεκα χιλιάδας ἀριθμὸς
12,000 ὡς ἐγγιστα, καὶ προσδιρίζεται ἡμέ-
ρα πλειστηριασμοῦ γενομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰ-
ρηνοδίκου Τραγαίας μετὰ παρελευσιν ὀκτώ
ἐβδομάδων ἀπὸ τὴν καταχώρησιν τὴν πρώτην
τυχοῦσαν Κυριακῆν.

Ἡ παρούσα ἐκθεσίς ὀυταχθεῖσα ἐπὶ τοῦ τό-
που τῆς κατασχίσεως καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρ-
ινῶς ὑπεγράφεται παρὰ τοῦ Παρέδρου καὶ παρ'
ἐμοῦ, μη παρόντων τοῦ πληρεξουσίου Ράλλη
καὶ τοῦ ὀφειλέτου Φραγκοπούλου.

Ἀντιγραφα τῆς παρούσης μετὰ τῆς γενομέ-
νης δηλοποιήσεως θέλουσιν κοινοποιηθῆ καὶ τοιχο-
κολληθῆ ἀνηκόντως καθὼς θέλει δημοσιευθῆ
δις καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς τῆς
Σύρου.

Ἐν Τραγαίᾳ τὴν 2. Φεβρουαρίου 1845.
ὁ Δημαρχικὸς Παρέδρος
Ι. Λαμπαδάκης
ὁ Κλητῆρ
Γ Ἀντωνιάδης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.
Ἐν Τραγαίᾳ αὐθημερὸν.
ὁ Κλητῆρ
Γ Ἀντωνιάδης

Ἰσον τῷ πρωτοτύπῳ.
Ἐν Τραγαίᾳ τὴν 24. Μαρτίου 1845.
ὁ Κλητῆρ
Γ Ἀντωνιάδης.

Ὁ Συντάκτης
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ